

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo **25**, vydáno pro vnitřní potřebu - 5.července 2002, nákladem 60 výtisků

SKAUTSKÝ KALENDÁŘ

- 6.7.1907 se narodil bratr Jaroslav Foglar - Jestřáb, legendární skautský spisovatel
6.7.1923 v Jemčinské oboře u Jindřichova Hradce byla zahájena 1.čs.Lesní škola
11.7.1940 "četný den Junáka" - Gestapo přepadlo a rozešlo junácké tábory
12.7.1817 se narodil Henry David Thoreau, filosof, zálesák, spisovatel a naturalista
13.7.1913 začíná cesta 13 českých skautů pěšky s těžkou károu na 1.tábor u Lipnice
13.7.1913 pod Plešivcem v Brdech bylo postaveno 1. tee-pee v Čechách
15.7.-9.8.1907 Baden-Powellův první pokusný tábor na ostrůvku Brownsea
18.7.1969 poslal N.Armstrong - Orli skaut z paluby Apollo 11 pozdrav všem skautům
25.7.1919 slavnostní otevření první Lesní školy na světě—v Gilwell Parku v Anglii
29.7.-8.8.1931 1.světový sjezd roverů (Rover-moot) ve švýcarském Kanderstegu
5.8.1947 odjezd našich 500 členů delegace na Jamboree míru do Francie
14.8.1860 se narodil Ernest Thompson Seton, malíř, spisovatel, zálesák
21.8.1968 obsazení Československa vojsky Varšavské smlouvy

O PŘÁTELSTVÍ

KIKINA

..., „Není lano tvého přátelství ušlapané v bahně pod tebou?“ ...

Přátelství snad je jako lano, spojující navzájem duše sobě nakloněné, spřízněné. Ale samo přátelství duší nemůže být jako lano – svazující. Je jako pavučina, pevné a pružné, ale zároveň křehké a zranitelné. Nepečujeme-li o přátelství a je-li nám volné a všední, brzo se vytratí a z přátel jsou dva lidé, jdoucí svou cestou, která, byť je sebeušlechtilější, je bez přátelství prázdná a osamělá.

Je krásné sám stanout na vrcholku hory a radovat se z volnosti, krásy a osamění té chvíle. Sám pozorovat nebe poseté hvězdami a cítit se šťastný ve své jedinečnosti. Ale můžu se také dívat na modré nebe, nekonečné a nespoutané, ale sám se cítit svázaný a zničený...

Viděl jsem svět z vrcholku hory, pozoroval jsem nedosažitelné hvězdy. Ty chvíle jsou teď ale pryč a já potřebuji někoho, komu můžu říct, co jsem cítil, na co jsem myslel. Najednou mám pocit, že dokonalost těch chvil není úplná. Najednou bych chtěl, aby i někdo jiný, mně blízký, cítil to, co já. Chtěl bych najít někoho, kdo mi porozumí a bude se mnou prožívat moji radost, bez závislosti a pokrytectví. Najít někoho, kdo porozumí jen mému pohledu, beze slov. Najdu-li někoho takového, mám jistotu. Našel jsem cestu k dokonalému štěstí...

DOBŘÝ SKUTEK

BÁRA

Dobry skutek je čin, který uděláš pro někoho druhého, zpravidla neznámého. Uděláš ho klidně, samozřejmě, bez požádání a pochopitelně bez nároku na odměnu. Snaha vykonat takový čin alespoň jednou denně je společná všem skautům a skautkám na celé zeměkouli.

Dobry skutek například vykonal Medvěd, když na výpravě vzal Zubovi hodně těžký bāgl a za to zasluhuje velkou pochvalu. Další dobry skutek, který taky zasluží pochvalu vykonal Cipísek. Když chodí ze školy, tak pokaždé, když má příležitost vezme nějaké starší paní tašku s nákupem. Nedávno mu jedna paní řekla, že to nemá těžké, ale on jí řekl, že je skaut, a že skautské heslo zní: „alespoň jeden dobry skutek denně.“ Důležité je, že nám Cipísek nikdy neřekl, že něco takového dělá. A nejsou to jenom tašky, s čímž pomáhá. Myslím si, že dobré skutky by se měly dělat tak, aby o nich nikdo nevěděl. Cipíska bych chtěla pochválit a ostatní skauti a skautky: „Vezměte si příklad.“

ODDÍLOVÁ RADA

Naše ŠESTKA i letos pořádá nejdelší tábor na středisku - 23 dnů (7 dnů puťák + expedička a 16 dnů stálý tábor). Vydržet!

V mezioddílovém bodování jsme se umístili za TROJKOU - na druhém místě. Díky kombinaci umístění a délky tábora máme nejvíc dotovaný tábor na našem středisku - dotace přes 400,-Kč na táborníka (po celou dobu tábora).

Dazul podal u Skautské nadace Jaroslava Foglara žádost o grant na stavbu klubovny. Grant pomohl vypracovat Fido - vůdce Trojky. Moc Fidovi děkujeme. Za odměnu nám může přijít pomoc se stavbou klubovny.

Rýsuje se první reálná částka na klubovnu - cca 10.000,-. Měli bychom ji získat od Slévárny Vsetín, díky vydatného příspěví Pajťáša a Romitů. Také moc děkujeme a zveme na brigádu.

Dětský den ve spolupráci s ZŠ Kateřinice se povedl a byl vedením školy dobře hodnocen.

Družina Šneků tak důkladně čistila kateřinický potok, že omylem vyčistila i nějaké pstruhy. Vrtá

PŘEZDÍVKA	ČÍSLO
Pinčl	0606 541599
Dazul	0606 891217
Miřis	0723 202119
Speedy	0737 122352
Irča	0606 124568
Brumla	0723 960123
Judy	0605 536694
Klíště	0776 160746
Hraboš	0732 972606
Sněhula	0605 974084
Kecka	0607 545442
Zub	0604 692739
Anita	0606 156057
Eve	0723 449972
Penelope	0776 143085

nám hlavou jak to, že si jich všimli až posléze, když pstruzi rozhodně neměli pod míru. Nicméně místo čtvrtěčního volejbalu vyseďovali Šneci na pasekách nad grilem a do kateřinického údolí se nesla podmanivá vůně opékané ryby. Je to nespravedlivé - potok čistili všichni, ale pstruhy jedli jenom Šneci.

SMAJLÍCI				kolik účastníků známkovalo	průměr
Oddílovka 7.6.2002	12	-	-	12	1,00
Dětský den 14.6.2002	9	-	-	9	1,00
Předtáborovka 21.-23.2002	16	-	-	16	1,00
Ukončovací oheň 28.6.2002	26	-	-	26	1,00
Puťák 29.6.-2.7.2002	8	1	1	10	1,30

akce byla skvělá, oznámkoval(a) bych jí za 1

akce byla nic-moc, oznámkoval(a) bych jí za 2

akce se mi vůbec nelíbila, oznámkoval(a) bych jí za 3

Z NAŠICH AKCÍ

SJEZD BYSTŘIČKY 1.6.2002

DAZUL

Letošní sjždění Bystřičky bylo zorganizováno mnohem lépe než loni a tak si zajezdili všichni, kteří o to projevili zájem. Voda byla přiměřeně divoká, studená a mokrá až na dno. Někteří z nás se podívali jak vypadá dno pálavy ze dna, jak se sundává raft uvízlý na šutrech v divokém proudu, jak se vytahuje topící z pod vařícího splavu,.... Tím, že počasí přálo, byla tato akce velmi pohodová a pochvaloval si ji i sám vůdce střediska, který jel na raftu 3x. Celkem se nám podařilo splout sobotní Bystřičku 4x, což je zatím náš rekord.

TRIATLON 8.6.2002

ZUB

V sobotu 8.června se ne startu sešlo 6 závodníků v mužské kategorii a 1 závodnice v kategorii ženské. Počasí nám přálo (zvláště při běhu) a kromě malých organizačních mušek všechno proběhlo v pohodě. Až na Spídyho, který dostal při běhu křeč do stehna, doběhli do cíle všichni. Na trati se potvrdilo, že to není zas až taková sranda. Z mého pohledu byly asi 3 skupiny závodníků:

1. soupeřící s časem a trošku i s ostatními
2. soupeřící s ostatními a trošku s časem
3. soupeřící sami se sebou a trošku s časem a ostatními

Samozřejmě, že u všech to byl boj především sama se sebou, ale u 3.skupiny to bylo nejvíc zřejmé.

I když byl triatlon střediskovou akcí a myslím si, že nebyl málo zpropagován, nikdo ze střediska se tam neobjevil. Asi měli všichni nějaké výpravy, nebo že by strach?

Chtěl bych poděkovat všem zúčastněným, ať už závodníkům nebo pomocníkům na trati (členové družinek šneků, žab, žížalek) a zvláště bych chtěl pochválit Spídyho, že letos nevyměkl a objevil se na startu. Doufám, že si z něho vezmou příklad i ostatní.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

MUŽI

		Plavání	Kolo	Běh	Celkový čas
1. Pinčl	6. Kateřinice	11 min.	51 min.	53 min.	1hod.55 min.
2. Miris	6. Kateřinice	11 min.	54 min.	53 min.	1hod.58 min.
3. Zub	6. Kateřinice	10 min.	58 min.	60 min.	2hod.8 min.
4. Carda	7. Jablunka	12 min.	60 min.	57 min.	2hod.9 min.
5. Dazul	6. Kateřinice	11 min.	58 min.	63 min.	2hod.12 min.
6. Spídy	6. Kateřinice	11 min.	57 min.	-	

ŽENY (poloviční trasa)

1. Jana	Lachim	10 min.	29 min.	43 min.	1hod.22 min.
---------	--------	---------	---------	---------	--------------

DĚTSKÝ DEN 14.6.2002

Páteční dopoledne bylo až rutinně zvládnuté - bez velkých potíží a problémů, ale taky bez velkých překvapení. Pořádali jsme jej ve spolupráci se ZŠ a dle bezprostředních ohlasů lze usuzovat, že to dopadlo dobře. Největší ohlas měla střelba ze vzduchovky, luku a lodičky.

ODDÍLOVÝ PÁTEK 14.6.

Oddílový pátek byl zaměřen na lukostřelbu a úpravu místa pro slavnostní oheň k ukončení školního roku. Po ne příliš dobrých zkušenostech s pořádáním táboráků na cizích pozemcích jsme, zdá se, zakon-

vili v lese na pozemku, který patří Pinčlovi. Se svahem jsme si poradili po svém - vykopali jsme si rovinu. Po dnešním oddílovém pátku je místo pro slavnostní oheň připraveno.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA ŽÍŽALEK 15.6.

Jelikož na výpravu nás jelo málo, tak jsme přemluvili Radka, aby vzal auto a jel s náma do ZOO. Měli jsme sraz u Brumly v 13:00. Všichni tam samozřejmě byli včas, až na Judy, která to zase nestíhala a museli pro ní jet až domů. Cestou nám bylo sice ve škodulence trochu horko, ale v ZOO to stálo zato. Na začátek nás uvítal velbloud, který trochu smrděl, ale to k tomu patří ☺. Pak jsme viděli papoušky, hrochy, žirafy, zebry, v lesním parku jeleně a koloušky. Byli jsme natěšeni i na slony, ale oni tam nebyli (nevím proč). Pak jsme viděli i klokánky, tygry a koníky. Na osvěžení dne jsme si koupili ledňáčky. Dále jsme shlédli tuleně, tučňáky atd... Cestou zpátky jsme se stavili na pizzu a pak jeli domů.

DRUŽINOVÁ VÝPRAVA 14.-15.6.

KECKA

Družinová Výprava Žab-Šnek. Už je to druhá společná výprava, která se povedla. Dohodli jsme se, že pojedeme do Držkové na skály. Cesta nám trvala trochu déle páč Méďa furt nemohla. Ale nakonec jsme dorazili v pořádku. Museli jsme čekat na Dazula než nám doveze batohy. Trvalo to snad celou věčnost páč bylo horko. Jakmile Dazul dovezl naše batohy vyrazili jsme na skály. Ogaři začali ložit a my se snažily najít místo na spaní, (stejně se nenašlo). Po našem obědě jsme si šly zkusit ložit takovou jakousi průrvou. Vyzkoušely to všechny cёрky. Celý den se ložilo a pak večer se začalo hledat místo na spaní. Na večeri byly špekácky. Nakonec se zjistilo, že máme docela malou celtu, a taky se vybralo blbé místo, které se vyjasnilo až večer. Kača s Méďou totiž sjížděly z kopce. Ráno jsme se zbudili do krásného rána. Pak se celý den jenom ložilo. Cestou zpátky jsme se stavily na zmrzku, kde jsme zůstaly pěknou chvíli.

DVOUDENNÍ VÝPRAVA VLČAT A SVĚTLUŠEK 15.-16.6.2002

BÁRA

Za krásného prosluněného sobotního rána jsme vyšli vstříc novým zážitkům s našimi prckama. Na výpravě nás bylo celkem 10. Světlušky Číta a Delfínek a vlčata Pája, Medvěd, Cipísek, Tomáš, Mátka, Očko a velké vlče Zub a velká světluška já.

Ráno jsme vyjeli přeplněným autobusem do Bystřice a odtud pak na Hostýn. Prošli jsme si Křížovou cestu, podívali se z rozhledny a všechny vlčata do jednoho si koupili kuličkové pistole a o zábavu bylo postaráno. Pak jsme se vydali na dlouhou a strastiplnou cestu na tábořiště – Jelení louky. 4km cesty jsme šli 2,5hod. Všichni mrčeli a skučeli, až na Medvěda. Ten byl celou výpravu v kanadách, které sundal jenom na noc a dobrou půlku cesty nesl Zubův bágel, který vážil 24kg. „Medvěde, máš můj obdiv a uznání.“ Když jsme se utábořili, postavili přístřešek a našim dětem se po hodině dlouhého snažení a vysvětlování, že mokré a ztrouchnivělé dřevo dost blbě hoří, konečně podařilo nanosit aspoň trochu slušného dřeva, jsme si zahráli velmi oblíbenou hru – kuličkovku. Večer jsme udělali polévku s chlebem a asi v 10hod. jsme šli spát. Teda, pokusili jsme se o to. Ležela jsem, oči zavřené a připravené k blahodárnému spánku a najednou, kde se vzali, tu se vzali komáři. Jejich odporný bzukot přehlušovaly jen velmi hlasité projevy našich vlčat a sem tam střela z kuličkovky. Nakonec všichni zdárně asi o půl dvanácté dospěli ke spánku. V neděli po snídani byla velká hra za pokladem po stopách skřítků. K naší radosti se velmi líbila a hlavní bylo, že poklad představoval hrnek plný bonbónů. Jak je snadné utěšit dětskou touhu. Na zpáteční autobus jsme šli do Chvalčova, kde jsme ve velké kaluži na lesní cestě viděli asi 15 malých mloků a ve vedlejší kaluži několik čolků. Všichni jsme výpravu přežili ve zdraví, my zase obraní o pár dalších nervových buněk, ale bez toho by to ani nebylo ono a proto to taky děláme.

PŘEDTÁBOROVKA 21.-23., 6.2002

KIKINA

... Už dlouho jsem se těšila, až zase uvidím naše krásné táborové místo, hupsnu si pěkně do naší tůňky a nohu si zvrtnu na starých známých výmolech. Po přjezdu na tábořiště jsem ale na tyhle věci ani nevzpomněla. Měla jsem jediné přání – postavit hangár a to co možná nejrychleji, protože nad námi se stáhla stoletá voda. Snad to stihneme, než začne pršet...

Bohužel nestihli a tak, i když jsme náš příbyteček postavili opravdu v rekordním čase, jsme všichni promoklí až na kost. Vzhledem k tomu, že nikdo z nás nemá na sobě ani nit suchů, a tudíž ani nikdo neprotestuje, skáčeme všeci do našeho rochnišťátka. Mezitím přestává pršet.

Umytí na rok dopředu zalézáme do spacáčku, chvíli zpíváme a pak už se necháváme uspat monotónním a v tuto chvíli tak známým zvukem deště bubnujícího na plátno hangáru...

Ráno se na nás usmívá sluníčko a zdá se, že se bude usmívat hezky široce celý den. Dneska máme v plánu udělat ty nejdůležitější a tudíž i nejhorší práce – vykopat latríny a odpadovku, vyséct trávu, skopat ty největší divočáčské díry a postavit stany. Všechny úkoly byly spravedlivě rozděleny, každý měl co dělat až do večera. Já, coby momentálně nepoužitelná k těžším pracem (ruka v ortéze), se uchyluji do místa mnohým příjemného – do kuchyně, aby ostatní, kteří se potí na palčivém slunku nemuseli hladovět. Mezitím se snažím udělat v potoce nový umývací přístávek, i když s jednou rukou se toho moc udělat nedá. Ale co člověk nadělá, když je tak trošku nemeהלko...

Večer se jde většina z nás saunit do initipi, myslím, že poprvé v tomto roce (Kecka to letos zpestřuje tím, že pouští do díry na šutry i kotlíky.) Protože je venku krásně, svítí měsíc a my jsme společnost správných romantiků, jdeme se projít na vedlejší louku. Les, kterým procházíme, je v noci obzvlášť tajemný. Připadám si jako v Lórienu, elfím lese, který žije svým vlastním životem, vypráví své vlastní příběhy... Dneska budeme spát pod hvězdným širákem...

Ráno nás zase vítá sluníčko. Doděláváme včerejší práci a zase se trošku koupeme. Už si začínám připadat jako na táboře – stany už stojí, na smrku visí spacáky, od tůňky se ozývá křik, sluníčko vesele svítí a čerstvě posečená tráva voní létem...

DRUŽINOVKA ŽABIČEK 27.6.2002

Jako každý rok tedy i tento děláme všechno na poslední chvíli např. fakule. Již před měsícem jsme se rozhodli s nimi začít, ale znáte to!!! Jednou se vám nechce, podruhé nemáte čas nebo prší. Dnes na to musela dojít řada. Sraz byl jako obvykle, ale v Březinách. Na pár výjimek se dostavili všichni. Naše vždy pilná Fijalka-Fialka nás mile překvapila. Donesla nám kelímek smůly čímž nám ušetřila čas. Tentokrát se na nás smůla nelepila (ještě to tak). Během dvou hodin jsme stihly udělat dvě fakule, sníst pět ledňáků a balíček bon-parů (Kecka měla čtrnáct, nikomu ani muk. Ona o tom neví...) Cestou zpátky jsme se málem dvakrát vymlely. Z NAŠÍ REDAKCE SE SVÁMI LOUČÍ ŽABÍ DUO (Ka-Ke)

ČIŠTĚNÍ POTOKA 19.6.2002

Snažili jsme se být trochu prospěšní a tak jsme v hojném počtu čistili kateřnický potok. Opět jsme byli udiveni co všechno lze v potoce najít. Připravené igelitové pytle nestačily a tak jsme museli použít ještě další. Navíc se zdá, že jsme si tak vydělali na stavbu klubovny 5.000,-Kč. Všichni, kteří se této akce zúčastnili dostanou díky tomu příspěvek na předplatné skautského časopisu.

UKONČOVACÍ OHEŇ 28.6.2002

Stalo se už tradicí, že poslední den školního roku a den před odchodem na puťák se koná slavnostní Ukončovací oheň. Sešlo se nás na něm 36, což je myslím slušný počet. Slavnostně bylo vyhodnoceno oddílové bodování a každý měl prostor říct něco k uplynulému oddílovému roku. A pochopitelně se hrálo a zpívalo.

PUŤÁK PO JESENÍKÁCH

O tomto Puťáku a táboře vyjde speciální ŠESTÁK (č.26) - bude k máni ještě o prázdninách. Použili jsme psaní zápisů dle zkušeností z loňské wakpalaňácké expedice, kdy každý den expedice zapisovali dva členové - muž a žena. Takže už nyní můžeme slíbit, takže z letošního tábora bude dobré počteníčko Ale něco málo slov a fotografií pro nedočkavce už nyní. Naše putování začalo na severu Jeseníků u rašeliňišť Rejvízu. Během 3 dnů jsme prošli celý národní park Jeseníky od severu k jihu - až po zříceninu hradu Rabštejn. Putovali jsme krajinou, která místy připomínala arktické kraje, vystoupili jsme na nejvyšší horu Praděd, cpali se borůvkama, pili vodu z potoků, na noc se schovávali jako divá zvěř, nenápadně zapalovali oheň, abychom si mohli uvařit jedno teplé denní jídlo, ...

PROČ MÁ SOVA VELKÉ OČI - IROKÉZOVÉ

VYBRÁNO ZE SVĚTÝLKA

Raweno – Ten, jenž stvořil vše, měl spoustu práce s dotvořením různých zvířat. Zrovna pracoval na králíkovi. Králík si poroučel: „Chci krásné dlouhé nohy a bystré uši, jako má jelen, a ostré tesáky a drápy, jako má panter.“

„Udělám je všechny podle jejich přání, dám jim všechno, o co si řeknou,“ říkal si Raweno a udělal králíkovi dlouhé nohy, jaké si přál.

Sova seděla o kousek dál na stromě a čekala až na ni přijde řada. Houkala: „Chci krásný dlouhý krk, jako mají labutě, a nádherné rudé peří jako kardinál a dlouhý zobák a chocholku jako volavka. Chci, abys mě udělal nejkrásnější, nejrychlejší a nejnádhernější ze všech ptáků.“

Raweno jí řekl: „Mlč. Otoč se a dívej se jinam. Nebo radši zavři oči. Cožpak nevíš, že se nikdo nesmí dívat jak pracuji?“ Zrovna vytvářel králíkovi dlouhé uši. Ale sova neposlechla a houkala dál: „Nikdo mi nebude nic rozkazovat. Nikdo mi nebude poroučet, abych zavírala oči. Ráda se na tebe dívám a tak se dívat budu.“

Raweno se rozzlobil. Popadl sovu, sundal ji z větve, přitlačil jí hlavu těsně k tělu a třásl jí tak, že se jí oči strachy zvětšily, přitom ji tahal za uši, až zůstaly trčet z hlavy.

„Já tě naučím!“ řekl Raweno. „Teď už nebudeš natahovat krk tam, kam nemáš. A máš dost velké uši, abys rozuměla, když ti někdo říká, co máš dělat, a velké oči, ale ne proto, abys mě sledovala, ale proto, že budeš vzhůru v noci, a já pracuji ve dne. Peří nebudeš mít červené jako kardinál, ale šedé.“ Raweno potřel celou sovu bahnem, jako trest za neposlušnost. Sova uraženě s houkáním uletěla.

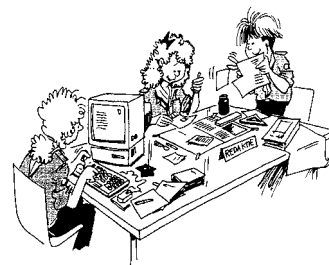
Pak se Raweno obrátil, aby dokončil králíka. Ale ten se tak vyděsil Rawenovým hněvem, i když nebyl určený jemu, že utekl hotový jen napůl. Proto má králík dlouhé jenom zadní nohy a musí hopsat, místo aby chodil nebo utíkal. A protože se tak polekal, leká se dodnes skoro všeho, a nikdy nežískal tesáky a drápy, které chtěl na svou obranu. Kdyby tenkrát neutekl vypadal by dnes jinak.

Sova zůstala taková, jak ji Raweno stvořil v hněvu – krátký krk, velké oči a uši trčící z hlavy. A ke všemu musí ve dne spát a létat jenom v noci.

Na vydání ŠESTÁKU

č.25 se podíleli:

Dazul, Bára, Kikina, Miris, Kecka, Káča, Zub, časopis Světýlko, internet

Toto číslo oddílového časopisu ŠESTÁK vyšlo v době tábora 2002 a je vytištěno speciálně pro účastníky a návštěvníky tábora ŠESTKY.

**DĚKUJEME
ZA NÁVŠTĚVU.**

Tento výtisk je určen pro: